

ת"פ 35846/11/17 - מדינת ישראל נגד ו א

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 35846-11-17 מדינת ישראל נ' א

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי	
	מדינת ישראל	
המאשימה	ע"י ב"כ מתמחה מר עדרי	
	נגד	
	ו א	
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד ליאור רונן	

גזר דין

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף, 379+382(ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 22.1.17 בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהשליך לעברה מברשת שיער אשר פגעה במצחה.

הסדר הטיעון

2. ביום 24.1.18 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן. הצדדים ישובו לשוחח לאחר התסקיר. ההגנה ביקשה שתיבחן אפשרות לביטול הרשעת הנאשם. בסופו של יום לא הוצגה הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 11.7.18 סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 60, נשוי ואב לשלושה ילדים. נפגע בריאותית ונפשית בתאונת דרכים בשנת 2014, הנאשם נעדר עבר פלילי. לדבריו ביצע את העבירה בזמן שהיה בחופשת מחלה ולא חש בטוב כאשר חש כעס, השפלה וזלזול מצד בת זוגו. שירות המבחן התרשם כי על רקע מצבו הנפשי ובהעדר טיפול תרופתי קבוע, קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. שירות המבחן העריך כי קיימת נזקקות טיפולית לנאשם והמליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן במשך שנה בה ישולב בקבוצה טיפולית. לאור דברי הנאשם כי הרשעה עלולה להביא לפיטוריו, לאור תפקודו

התקין במישור התעסוקתי והכללי ולאור הבעת נכונותו להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שרות המבחן לשקול ביטול ההרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, לדבריה הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף הגבוה. ציינה כי המתלוננת חוששת מהנאשם, הפנתה לעמדת המתלוננת כפי שהוצגה לשירות המבחן. לדבריה לא הוצגו מסמכים המראים כי הרשעה בדין תפגע בעבודתו של הנאשם. הפנתה להערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות ועתרה להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית ענישה צופה פני עתיד.
5. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת הנאשם, הפנה לנסיבות ביצוע העבירה שלשיטתו גובלות בזוטי דברים, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לכך שהרשעה עלולה להביא לפיטוריו ובגילו ולאור מצבו הרפואי במידה ויפוט יתקשה למצוא תעסוקה אחרת באם יורשע.
6. הנאשם הביע צער על האירוע. ציין כי מדובר באירוע חד פעמי שלא יחזור על עצמו. התחייב להיות בקשר עם שירות המבחן ולקבל טיפול תרופתי.

דין

מתחם העונש ההולם

7. הערך המוגן שנפגע בעבירה שביצע הנאשם הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

על הפגיעה בערך זה יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

8. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, התקיפה התבטאה בכך שהנאשם זרק לעברה של המתלוננת מברשת שיער אשר פגעה במצחה של המתלוננת. למתלוננת לא נגרמה חבלה.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה עת הנאשם היה חולה, על רקע יחסים

מורכבים עם המתלוננת, לאחר שחש תחושות של זלזול והשפלה מצד המתלוננת. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכום, העבירה לא בוצעה באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם.

10. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו בין היתר רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) רע"פ 6037/15 סיימון צדקה נ' מדינת ישראל, (7.9.2015); רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל, רע"פ 9118/12 פרגין נ' מדינת ישראל (1.1.13), רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל, רע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל, רע"פ 3152/08 חמו נ' מדינת ישראל (23.10.08), רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל, רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.13); עפ"ג (מח'-מרכז) 33615-05-13 ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל (מיום 28.7.2013); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30868-08-13 חג'אג' נ' מ"י (6.10.14), עפ"ג (מח' חיפה) 33154-05-14 יוסופוב נ' מדינת ישראל (26.6.14), עפ"ג (מח' מרכז) טלה נ' מדינת ישראל (9.12.14), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.15); עפ"ג (מח'-מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.2015); עפ"ג (מח' ים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15).

קיימים גם מקרים בהם הסתיים ההליך ללא הרשעה: ראו למשל תפ (טבריה) 36160-01-16 - מדינת ישראל נ' מרים גלאור.

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. נטל ההוכחה בעניין זה רובץ לפתחו של הנאשם.

14. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

15. הגם שנסיבות ביצוע העבירה הן ברף הקל, ועל אף שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, לא עמד הנאשם בנטל

המוטל עליו להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיק את ביטול ההרשעה.

16. לא הוצג בפני כל נזק העלול להיגרם כתוצאה מהרשעה.

17. ויודגש, אין מדובר בבגיר צעיר, אלא בנאשם שהינו בן 60. עובד במפעל למזון כעובד כללי. לא הובאה בפני ראיה לכך שהרשעה עלולה לפגוע בהמשך העסקתו או חלילה תביא לפיטוריו.

18. החשש כי אולי יפוטל בשל היעדרותיו מעבודה עקב מצבו הרפואי, ואולי יתקשה למצוא עבודה אחרת באם יפוטל אינו עולה כדי נזק קונקרטי שעוצמתו עלולה ליצור פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

19. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן לשקול את ביטול ההרשעה. עם זאת, מן המפורסמות היא כי בית המשפט אינו כפוף להמלצות שירות המבחן. בנסיבות דנן, אני סבורה כי מכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם אינו מצדיק ביטול ההרשעה.

20. לאור כל האמור, הרשעת של הנאשם תיוותר על כנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

21. במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

22. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה, את גילו, את מצבו הבריאותי, את מצבו המשפחתי, את הקשיים עימם מתמודד.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות, ואת המלצתו של שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.
- לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

23. המאשימה בטיעוניה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות, ולא עתרה להטיל צו מבחן. אני סבורה כי בנסיבותיו של הנאשם יש חשיבות רבה לשילובו בהליך טיפולי, ועל כן מצאתי הצדקה להעמידו במבחן. עם זאת, לא מצאתי להחמיר עימו מעבר לעתירתה של המאשימה, לפיכך, האיזון הראוי בעיניי בנסיבות שבפניי, הוא כי צו המבחן יבוא במקום רכיב של מאסר מותנה.

24. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ב. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו המבחן.

ככל שקיימים מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 6.9.18 כ"ו אלול תשע"ח, במעמד הצדדים.